

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้กล่าวถึงแหล่งที่มา/เล่ม/ข้อและหน้าตามลำดับ เช่น อง.ติก. (ไทย) ๒๑/๓๕/๑๘๙. หมายถึง อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต เล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๓๕ หน้า ๑๘๙ และพระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๐. เช่น อง.ติก.(บาลี) ๒๑/๔๐/๒๓ หมายถึง อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต ปาลี เล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๔๐ หน้า ๒๓. ส่วนคัมภีร์อรรถกถาจะแจ้งที่มา เล่ม หน้า เช่น ที.ม.อ. (บาลี) ๒/๘๕/๔๐๓. หมายถึง ทีฆนิกาย สุมงคลวิสาลีนี มหาวคคอฏฐกถา เล่มที่ ๒ ข้อที่ ๘๕ หน้า ๔๐๒ ฉบับอรรถกถามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

พระสูตรต้นปิฎก

ที.สี. (ไทย)	=	สูตรต้นปิฎก ทีฆนิกาย สีลขณธวคค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย)	=	สูตรต้นปิฎก ทีฆนิกาย มหาธวคค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวคค	(ภาษาบาลี)
ม.ม. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก มชฌิมนิกาย มูลปณณาสก	(ภาษาบาลี)
ส.ส. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก สงยุตตนิกาย สคาถวคค	(ภาษาบาลี)
ส.นิ. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก สงยุตตนิกาย นิทานวคค	(ภาษาบาลี)
ส.ม. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก สงยุตตนิกาย มหาวคค	(ภาษาบาลี)
อง.ทุก. (ไทย)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิปาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิปาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.(บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย ปญจกนิปาต	(ภาษาบาลี)
อง.ฉก. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉกนิปาต	(ภาษาบาลี)
อง.สตตก. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย สตตกนิปาต	(ภาษาบาลี)
อง.อฏฐก. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก อังคุตตรนิกาย อฏฐกนิปาต	(ภาษาบาลี)
ขุ.ข. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย ขุททกปาฐ	(ภาษาบาลี)
ขุ.ธ. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย ธมมปท	(ภาษาบาลี)
ขุ.อิติ. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย อิติวุตตก	(ภาษาบาลี)
ขุ.จู. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย จูฬนิตยเทศ	(ภาษาบาลี)
ขุ.ชา. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย ชาตก	(ภาษาบาลี)
ขุ.สุ. (บาลี)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิปาต	(ภาษาบาลี)
ขุ.วิ. (ไทย)	=	สูตรต้นปิฎก ขุททกนิกาย วิมานวตถุ	(ภาษาไทย)